DZIENNIK URZĘDOWY

c. i k. Komendy obwodowej w Biłgoraju.

№ 1.

wydany i rozesłany 1 lutego 1917.

Prenumerata kwartalna 3 kor.

1.

Rozporządzenie z dnia 1-go stycznia 1917 r.,

dotyczące monopolu przywozowego dla nafty i przymusu koncesyjnego dla handlu naftą.

Na podstawie upoważnienia Jego c. i k. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Monopol naftowy.

§ 1. Przywóz.

Przywóz nafty do obszaru Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego zastrzega się na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego.

Przywóz nafty w celach oznaczonych w § 4. ustęp 2. i 3. rozporządzenia cłowego (rozporządzenie Naczelnego Wodza z dnia 31-go maja 1915 r., Nr. 15 Dz. rozp.) nie podlega żadnemu ograniczeniu.

§ 2. Ustanowienie cen.

Ceny sprzedaży nafty będą ustanowione w drodze rozporządzenia wojskowego

Jeneralnego Gubernatorstwa lub na podstawie jego pełnomocnictwa przez Komendę obwodową i — w sposób w miejscu przyjęty — ogłoszone.

Jeneralne-Gubernatorstwo oznacza ceny, po których nafta będzie oddawana przez c. i k. Zarząd wojskowy.

ROZDZIAŁ II.

Koncesya na handel naftą.

§ 3. Władza koncesyonująca i dokument koncesyjny.

Handel naftą może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia (koncesyi) Komendy obwodowej, w której obrębie urzędowym przedsiębiorstwo ma być prowadzone.

Osoby, którym przysługuje prawo trudnienia się handlem naftą w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia, są uprawnione na mocy uzyskanych praw handlowych do dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa w dotychczasowym rozmiarze, a jako posiadacze koncesyi podlegają przepisom tegoż rozporządzenia.

Odnośnie do zezwolenia w myśl pierwszego ustępu oraz na żądanie strony odnośnie do przysługującego uprawnienia w myśl ustępu drugiego, wystawiać będzie Komenda obwodowa dokument (dokument koncesyjny).

§ 4. Posiadacz koncesyi.

Koncesyi udzielać się będzie tylko osobom godnym zaufania i nienagannego prowadzenia, które posiadają odpowiednie ogólne i kupieckie wykształcenie.

Prowadzenie przedsiębiorstwa przez dzierżawcę jest zakazane. Prowadzenie przedsiębiorstwa przez zastępcę na rachunek posiadacza koncesyi wymaga pozwolenia Komendy obwodowej. Zastępca musi odpowiadać warunkom pierwszego ustępu.

Po śmierci posiadacza koncesyi może być przemysł prowadzony na podstawie dawnego dokumentu koncesyjnego na czas wdowieństwa na rachunek wdowy, która żyła z nim aż do jego śmierci we wspólnem gospodarstwie domowem, lub na rachunek małoletnich potomków, uprawnionych do dziedzictwa, aż do osiągnięcia pełnoletności; o tem należy donieść Komendzie obwodowej i wyznaczyć w razie potrzeby odpowiedniego zastępcę w myśl poprzedniego ustępu.

§ 5. Lokal przedsiębiorstwa.

Na podstawie tej samej koncesyi może być handel naftą prowadzony tylko w jednej gminie i tylko w lokalach wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

Na przesiedlenie w obrębie tej samej gminy potrzebne jest zezwolenie Komendy obwodowej.

§ 6. Rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa.

Dokument koncesyjny ustanawia rodzaj i rozmiary przedsiębiorstwa, w szczególności, czy towar może być oddawany tylko drobnym handlarzom, czy także wprost konsumentom.

§ 7. Nadzór władz.

Prowadzenie handlu naftą stoi pod nadzorem władzy.

Organom, powołanym do wykonywania tego nadzoru, jest dozwolony wstęp do lokali przedsiębiorstwa, ich przeszukiwanie i wgląd do ksiąg handlowych i innych zapisków, odnoszących się do handlu naftą.

ROZDZIAŁ III.

Postanowienia ogólne i końcowe.

§ 8. Zarządzenia wykonawcze.

Jeneralne-Gubernatorstwo wyda wszelkie rozporządzenia oraz utworzy wszelkie

urządzenia, potrzebne do przeprowadzenia monopolu naftowego, zakaże używania nafty dla pewnych celów oraz ograniczy zużycie przez ustanowienie pewnej ilości dziennie na osobę albo gospodarstwo domowe.

§ 9. Postanowienia przejściowe.

Wszystkie zapasy nafty, znajdujące się w obszarze Jeneralnego-Gubernatorstwa w czasie wejścia w życie tego rozporządzenia i będące własnością jednej i tej samej osoby, w ilościach ponad sto kilogramów, muszą być najdalej do dnia 20-go stycznia 1917 r. zgłoszone w Komendzie obwodowej, w której obrębie urzędowym są one zamagazynowane. Zgłaszający otrzyma potwierdzenie zgłoszenia.

Niezgłoszone zapasy w ilościach podanych w pierwszym ustępie jak również zapasy, które po wejściu w życie tego rozporządzenia, a przed zgłoszeniem zostały sprzedane albo też zmniejszone poniżej ilości oznaczonej w pierwszym ustępie, będą z dniem 20-go stycznia 1917 r. uznane przez Komendę obwodową za przepadłe.

Od zapasów, oznaczonych w pierwszym ustępie, wymierzy Komenda obwodowa opłatę w wysokości dwadzieścia jeden koron, albo, o ile zostanie stwierdzone, że zakupiono je po dniu 21. sierpnia 1916 r. za pośrednictwem Zarządu obrotu towarami w Krakowie po cenie co najmniej po trzydzieści dziewięć koron za sto kilogramów, w wysokości różnicy między ceną kupna a ceną oznaczoną w myśl § 2, ustęp 2. Pozbycie zapasów albo ich części przed uiszczeniem opłaty jest zakazane.

Osoby, które otrzymają pozwolenie na wywóz pewnego zapasu nafty z Monarchii, mogą ten zapas wprowadzić w ciągu 15 (pietnastu) dni od dnia ogłoszenia. Zapasy te podlegają po wprowadzeniu ich przepisom tego paragrafu.

§ 10. Postanowienia karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, będą — o ile nie podpadają pod surowszą karę — karane przez Komendę obwodową grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Oprócz kary może być wyrażona konfiskata towaru, będącego przedmiotem orzeczenia karnego. Jeżeli konfiskata nie jest możliwą, może być wydane orzeczenie na zapłatę ceny kupna towaru.

§ 11. Zarządzenia przymusowe.

Koncesya może być każdej chwili cofnięta.

Koncesya musi być cofnięta, jeżeli odpadną warunki co do godności zaufania lub nienaganności posiadacza koncesyi, lub jezeli przy prowadzeniu przedsiębiorstwa nie dotrzymano niniejszego rozporządzenia lub przepisu, wydanego na jego podstawie, mimo powtórnego ukarania i przestrogi urzędowej.

Dla zapewnienia skutku może Komenda obwodowa zamknąć przymusowo lokal przedsiębiorstwa i zarządzić zajęcie towarów.

§ 12. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Karol Kuk, w. r.

zbrojmistrz polny.

2.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 1-go stycznia 1917 r.,

w sprawie cen nafty.

Na podstawie § 2. rozporządzenia z dnia 30-go grudnia 1916 r. Nr. 2, zarządzam co następuje:

§ 1. Zarząd wojskowy oddaje naftę tylko takim koncesyonaryuszom, którzy wedle § 6. rozporządzenia tylko drobnym handlarzom towar sprzedawać mogą (kupcy en gros). Tym posiadaczom koncesyi będzie nafta odstępowana po następujących cenach:

100 kg. nafty przy dostawie w cysternach . . . . 55 Kor.

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez odbiorcę w stanie zdolnym do użytku, opłatnie do stacyi rafineryi, która towar dostawia . . . . . . 58 Kor.

100 kg. nafty przy dostawie w beczkach, dostarczonych przez rafineryę 70 Kor.

Te ceny obowiązują dla odbioru na jednej ze stacyi celnych położonych na galicyjsko-polskiej granicy.

§ 2. Komendy obwodowe zostają upoważnione do ustanawiania cen, po jakich oddawać mają naftę kupcy en gros drobnym handlarzom, a ci ostatni konsumentom.

§ 3. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Ad E. Nr. 777/1917.

3.

Obwieszczenie

w sprawie używania nafty do opalenia, gotowania i czyszczenia w sposób przemysłowy.

Reskryptem z dnia 6. stycznia 1917 Z. E. Nr. 122494 zakazało c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe używania nafty do opalania (piece naftowe), gotowania i czyszczenia w sposób przemysłowy.

Przekroczenie tego rozporządzenia karane będzie przez Komendę obwodową grzywną do 2000 koron, lub aresztem do 3 miesięcy.

E. Nr. 18033/16.

4.

Obwieszczenie

o wyrobie i handlu mydłem.

C. i k. Wojskowe Gen. Gubernatorstwo w Lublinie reskryptem R. S. 83545/16 na mocy § 3 b. rozp. Naczelnego Wodza Armii z dnia 4./10. 19 6. Dziennik ozp. Część 18 Nr. 71 zarządziło co następuje:

1.) Zabrania się na przyszłość wyrobu mydła.

Na rok 1917. nie będzie się udzielać żadnych uprawnień przemysłowych na wyrób mydła, za co uprawnieni wytwórcy otrzymają odszkodowanie.

2.) Od dnia 1. lutego 1917. jest uprawniona do handlu mydłem tylko Polska centrala handlowa Tow. Akc. w Radomiu, jakoteż przez nią upoważnieni drobni składownicy.

Mydlarze i kupcy mogą sprzedawać znajdujące się u nich zapasy mydła tylko do 31.* ~~stycznia~~ 1917 i obowiązani są niesprzedany do tego czasu zapas oddać za zapłatą Polskiej Centrali handlowej T. A.

* marca

3.) Każdy wyrób jakoteż nieprawny handel mydłem będzie karany w myśl art. II rozp. Nacz. Wodza armii z dnia 4./10. 1916 Dziennik rozporządzeń Nr. 71. przyczem, obok kary, będzie również orzeczona konfiskata mydła i służących do jego wyrobu surowców.

4.) Postępowanie wraz z przeznaczeniem grzywien i kwot uzyskanych ze sprzedaży za przepadłe uznanych przedmiotów określa rozporządzenie Nacz. Wodza armii z dnia 19 sierpnia 1916 Dziennik rozp. Nr. 30.

5.) Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

E. Nr. 234/17/V. A.

5.

Obwieszczenie

o zajęciu skór z dzików i świń w myśl rozp. c. i k. Wojsk. Gen. Gub. R. S. Nr. 86525/16 z dnia 23./XII 1916.

1.) Wszystkie w okręgu znajdujące się lub przy zabijaniu ściągnięte skóry dzików lub świń, knurów lub prosiąt zostają na rzecz administracyi wojskowej zarekwirowane.

2.) Wszyscy handlarze, rzeźnicy garbarze, przechowawcy lub inne osoby prywatne są zobowiązani z dniem niniejszego ogłoszenia a następnie pierwszego i szesnastego dnia każdego miesiąca, zgłosić pisemnie w Komendzie obwodowej zapas takich skór z podaniem ilości sztuk, gatunku i miejsca składu.

Do tych zgłoszeń należy używać formularzy o zgłoszeniach skór surowych, które te formularze można dostać w Komendzie obwodowej.

3.) Wymienione w ustępie pierwszym skóry mogą być sprzedawane tylko wylegitymowanym przez Centralę surowców lub Intendanturę Wojennej Generalnej Gubernii agentom, których legitymacye do zakupna wraz z fotografią mają być potwierdzone przez Komendę obwodową.

Sprzedaż skór agentom ma nastąpić za zapłatą w gotówce w monecie koronowej.

Oznaczenie ceny następuje na podstawie wydanego przez c. i k. Komendę obwodową cennika.

4.) Kary i nagrody.

Każde nieprawdziwe zgłoszenie, każda sprzedaż i pozbycie komu innemu aniżeli wymienionym w ustępie trzecim agentom dla zakupna, każde przemycanie lub ukrywanie opisanych w ustępie pierwszym skór, jest zakazane.

Przekroczenie tego zakazu będzie karane przez c. i k. Komendę obwodową grzywną do wysokości 2000 Koron lub karą aresztu do sześciu miesięcy i konfiskatą zapasów skór.

Donosicielowi ukrytych zapasów skór przyrzeka się wynagrodzenie odpowiadające 5 %-towej wartosci zapasów skór. Premie te będą wypłacane tylko osobom cywilnym.

Z. P. Nr. 124480/16.

6.

Obwieszczenie.

Rozporządzenie Wojskowego Generał-Gubernatora o zajęciu i o uregulowaniu obrotu handlowego nasionami.

Na mocy rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11/6 1916 (Dziennik rozp. c. i k. Zarządu wojsk. w Polsce Nr. 61) zarządzam co następuje:

§ 1. Zajęcie.

Nasiona wyki, bobiku, peluszki, łubinu, seradeli, esparsety, koniczyny czerwonej, białej szwedzkiej, przelotu, komonicy, lucerny francuskiej i chmielowej, nasiona buraków

cukrowych, pastewnych, marchwi oraz wszelkie nasiona traw i warzyw pochodzące ze zbioru 1916 roku oraz wszelkie pozostałe resztki zapasów tych nasion z lat poprzednich, zajmuje się na rzecz Zarządu Wojskowego.

§ 2. Skutki zajęcia.

Następstwem zajęcia jest, że przeróbka, zużytkowanie na żywność i karmę, jakoteż i sprzedaż względnie kupno zajętych płodów, bez pozwolenia c. i k. Gubernii jest wzbronione. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne, również jak i umowy zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia (§ 11 i 12 wyżej powołanego rozporządzenia).

§ 3. Wyjątki.

Zajęciu nie podlega nasienie potrzebne producentowi do siewu. Producentowi wolno ponadto spaść we własnem gospodarstwie połowę wyprodukowanego bobiku.

§ 4. Upoważnienie do kupna dla Polskiej Centrali rolniczej.

Kupno i sprzedaż wyżej wymienionych nasion powierza się aż do ukończenia uprawy wiosennej w roku 1917, to znaczy do 30. czerwca 1917. Polskiej Centrali rolniczej w Lublinie. Równocześnie uznaje się za nieważne wszelkie legitymacye, upoważniające do kupna powyższych nasion, wydane przez jakąkolwiek władzę prywatnym handlarzom. C. i k. Gubernia zastrzega sobie jednak prawo zakupywania nasion na potrzeby armii, ewentualnie takie we własnym zakresie działania (przez oddziały rolnicze c. i k. Komend obwodowych).

§ 5. Zastępcy P. C. R.

P. C. R. ma prawo mianować zastępców dla zakupna i sprzedaży powyższych nasion. Każdy zastępca otrzymuje legitymacye wystawioną przez P. C. R. i opatrzoną podpisem komisarza Zarządu, mianowego dla P. C. R. przez c. i k. Gub. Wolsk. Legitymacyę tą winien zastępca przed rozpoczęciem zakupu przedłożyć do wizy tej Komendzie obwodowej, na której obręb został zamianowany zastępcą.

§ 6. Legitymacye transportowe.

Każdy zastępca P. C. R. otrzymuje od tejże legitymacye transportowe w formie książek o kartkach bieżące numerowanych, do których zostaje wciągniętą przez kalkę każda umowa w sprawie kupna względnie sprzedaży nasion. Odpis tej umowy pozostaje w książce, oryginał zaś służy jako legitymacja transportowa do miejsca przeznaczenia (magazynu, stacji załadowczej) i to bez względu na to czy miejsce przeznaczenia leży w tym samym, czy w innym powiecie. Legitymacye transportowe, wydane stronom, mają być po uskutecznieniu odstawy względnie po odbiorze nasion oddane zastępcy zastępcy P. C. R., który winien je zbierać i odsyłać co tygodnia właściwej Komendzie obwodowej.

§ 7. Transport kolejowy.

Transport koleją odbywa się na podstawie poświadczeń transportowych, wydanych przez c. i k. Gub. (oddział rolniczy).

§ 8. Ceny.

Ceny kupna i sprzedaży pozostawia się na razie dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 9. Przymus sprzedaży dla nieproducentów.

Właściciele zapasów nasion, którzy nie są producentami, winni zaofiarować je do sprzedaży Polskiej Centrali rolniczej najdalej do końca stycznia 1917. Gdyby, co do ceny takich zapasów nasion nie przyszło do ugody między sprzedawcą a kupującym,

wówczas rozstrzyga co do ceny, stosownie do jakości towaru i każdoczesnych cen targowych, c. i k. Gub. Wojsk. Wszelkie zapasy znajdujące się u osób nie będących producentami a nie zaofiarowane do sprzedaży do 31./1. 1917 zostaną po przeprowadzeniu postępowania karnego uznane za przepadłe.

§ 10. Obowiązek sprzedaży nadwyżek przez producentów.

Producenci zobowiązani są zaofiarować do sprzedaży P. C. R. najdalej do 15./3. 1917 wszelkie nadwyżki nasion wyżej wymienionych, pozostałe po pokryciu własnego zapotrzebowania. Termin odstawy pozostawia się dobrowolnej umowie między sprzedającym a kupującym.

§ 11. Pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu.

Rolnicy, którzy chcą sobie zapewnić pokrycie zapotrzebowania nasion do siewu, winni najdalej do końca stycznia 1917 zgłosić to zapotrzebowanie w P. C. R. względnie u zastępców, mianowanych przez nią na poszczególne powiaty.

§ 12. Postanowienia karne i postępowanie.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają karze według § 10. podanego we wstępie rozporządzenia Naczelnego Wodza. Postępowanie karne i sposób użycia przedmiotów uznanych za przepadłe, na podstawie orzeczenia karnego, nastąpi w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Nr. 30.

§ 13. Wejście w życie.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jen. Gubernator wojskowy:

Kuk Jen. zbr. m. p.

7.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 10-go grudnia 1916 r.

Uregulowanie handlu skórami.

Na podstawie § 3 b rozp. Naczelnego Wodza armii, z dnia 15-go grudnia 1915 r. Nr. 47 w brzmieniu rozporządzenia Naczelnego Wodza armii, z dnia 4-go października 1916 r. Nr, 71, zarządza c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe co następuje:

§ 1. Od dnia 1-go stycznia 1917 r. zostaną patenty na handel skórami wszelkiego rodzaju tylko takim handlarzom skór przedłużone, którzy będą w możności przez przedstawienie dawniej ważnego patentu rosyjskich władz administracyjnych na **wyłączny** handel skórami (a więc nie w połączeniu z handlem innymi artykułami), udowodnić bez zarzutu, że jeszcze pod rosyjskim zarządem trudnili się wyłącznym handlem skór, oraz posiadają odpowiedni lokal do sprzedaży i magazyn.

§ 2. Posiadaczom patentów na **wyłączny** handel skórami, zakazuje się jak najsurowiej trudnić się handlem innymi artykułami.

§ 3. Nowe patenty na handel skórami, nie będą wydawane od dnia obwieszczenia tego rozporządzenia aż nadal.

§ 4. Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane na podstawie § 7. rozp. Naczelnego Wodza armii, z dnia 15-go grudnia 1915 r. Nr. 47, odnośnie do postępowania karnego, przeznaczenia kar pieniężnych i kwot uzyskanych ze sprzedaży przed-

miotów uznanych za przepadłe, mają zastosowanie postanowienia rozp. Naczelnego Wodza armii z dnia 19-go sierpnia 1915 r., Nr. 30.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy prawnej z dniem obwieszczenia.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Karol Kuk, w. r.

zbrojmistrz polny.

E. Nr. 1176/17 V. A.

8.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego.

Zajęcie buraków cukrowych

Na podstawie § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11. czerwca 1916 Nr. 61 (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce.) zarządza się co następuje:

§ 1. Zajmuje się wszystkie na austro-węgierskim obszarze okupacyjnym znajdujące się buraki cukrowe.

§ 2. Zajęte buraki cukrowe mogą być sprzedane lub oddane wyłącznie tylko fabrykom cukru w celu fabrykacyi cukru. Spasanie, kupno i sprzedaż jak również przeróbka buraków cukrowych dla innych celów jest wzbroniona.

§ 3. Nienaruszając zajęcia można już sprzedane wzgl. według umowy dostarczyć się mające buraki cukrowe fabrykom cukru dalej dostawiać i w tych fabrykach przerabiać na cukier.

§ 4. Buraki cukrowe można wyłącznie dostawiać do fabryk cukru, które są w ruchu lub które będą puszczone w ruch w najbliższym czasie. Do takich transportów należy dołączyć deklaracyę jako odbiorczyni podanej fabryki cukru, w której to deklaracyi musi stwierdzić fabryka, że transportowane buraki są dla niej przeznaczone, że przejdą na jej własność i zostaną przerobione na cukier.

§ 5. Zajęte buraki cukrowe muszą być ofiarowane na sprzedaż tylko takiej fabryce, która jeszcze nie zakończyła kampanii. Gdyby dla posiadacza buraków cukrowych była niemożliwą na tej drodze sprzedaż jego buraków należy to zgłosić we właściwej Komendzie obwodowej celem spowodowania odebrania buraków cukrowych.

§ 6. Za zajęte buraki cukrowe mają odbiorcze fabryki cukru płacić taką samą cenę jaką obecnie płaci się za kontraktowo dostawiane buraki cukrowe.

§ 7. Przechowcy buraków cukrowych są obowiązani do odpowiedniego przechowania (umieszczania w kopcach) i strzeżenia wedle możności przed zepsuciem i zmniejszeniem się wartości (przez mróz, myszy i t. p.).

§ 8. Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane według §§ 10 i 11 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 11./6. 1916 Nr. 61. Odnośnie do postępowania karnego i przeznaczenia grzywien i kwot uzyskanych ze sprzedaży przedmiotów uznanych za przepadłe mają zastosowanie postanowienia Naczelnego Wodza armii Dz. rozp. Nr. 30.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ad Res. Nr. 52/1917 V. A. **9.**

Obwieszczenie

Podwyższenie ceny soli i zniesienie opustu cłowego.

Począwszy od 1. lutego 1917. ustanawia się, przy równoczesnem zniesieniu opustu cłowego, cenę soli jadalnej w handlu drobiazgowym na 42 hal. (15 kop.) za jeden kilogram, względnie 17 hal. (6 kop.) za jeden funt ros.

Ta cena drobiazgowa nie może być pod żadnym warunkiem przekroczoną.

Znajdujące się u sprzedawców w dniu 1. lutego zapasy soli zostaną dodatkowo opodatkowane w kwocie 12 hal. od jednego kilograma.

Zapasy poniżej 10 kg. nie podlegają dodatkowemu opodatkowaniu.

Przypadającą z tytułu dodatkowego opodatkowania kwotę mają sprzedawcy uiścić pod zagrożeniem utraty licencyi najdalej do końca lutego b. r. w kasie c. i k. Komendy obwodowej za poprzedniem zgłoszeniem się u c. i k. Referenta skarbowego.

Sprzedawcom wolno sprzedawać sól sprowadzoną wyłącznie z galic. Wydziału krajowego.

Niestosujący się do powyższych postanowień będą jak najsurowiej karani.

Nr. 105/17/V. A. **10.**

Obwieszczenie

o wykonywaniu kontroli nad wywozem towarów z c. i k. obszaru okupowanego do prowincyi austryackich, względnie za granicę.

Według § 3 rozp. Nacz. Wodza Armii z dnia 4./10. 1916 Nr. 71 każdy wywóz towarów z obszaru zostającego pod austr.-węg. Zarządem, nawet tych, których w myśl § 1. lub § 2. rozp. Nacz. Wodza Armii wywóz nie jest wzbroniony, winien być zgłoszony w tej Komendzie obwodowej z której okręgu towar się wywozi. Skutkiem tego każdy wywożący towar winien się postarać o certyfikat wywozu u referenta komercyjnego c. i k. Komendy obwodowej, w którym miejsce pochodzenia towaru, jego gatunek i miejsce wywozu zostaną poświadczone. Organy cłowe są obowiązane zabronić wywozu towarów, które nadchodzą na granicę bez takiego poświadczenia.

Przekroczenia tego rozporządzenia będzie karać c. i k. Komenda obwodowa w myśl ogólnego przepisu karnego art. II. § 1. rozp. Naczelnego Wodza Armii z dnia 19. sierpnia 1915 Nr. 30.

V. A. Nr. 17559/16. **11.**

Uzyskanie ściółki leśnej w lasach prywatnych.

Z uwagi na wielkie znaczenie ściółki leśnej dla poprawy tutejszej przeważnie małowartościowej gleby leśnej, zezwoliło c. i k. Wojsk. Gen. Gub. reskryptem z dnia 2. grudnia 1916. r. G. Nr. 120624/16 na uzyskiwanie tejże w lasach prywatnych pod następującymi warunkami:

Wolno wydawać tylko ściółkę liściastą i z drobnych gałęzi, mech tylko wyjątkowo, natomiast szpilkowej ściółki wcale nie wolno wydawać.

Uzyskiwania ściółki liściastej dozwala się tylko w drzewostanach wykazujących przynajmniej 30% przymieszki drzewostanu liściowego i to w takich które przerosły wiek drągowiny.

Zgrabywania ściółki dozwala się rękami albo drewnianymi grabiami—zabrania się natomiast używania grabi żelaznych, uszkadzających powierzchnię ziemi.

W drzewostanach, wykazujących wskutek częstego zgrabywania ściółki, niekorzystnych warunków gleby, suche piaszczyste ławy z wyłączną albo 0·6 sięgającą ilością zadrzewienia sosnowego, nawet jeżeli się rozchodzi o stare mieszane drzewostany, w których przy odkryciu powierzchni gleby można się obawiać powstania lotnych piasków, należy bezwarunkowo zabronić zgrabywania ściółki.

W lasach obciążonych serwitutami zgrabywania ściółki, należy w powyższym wypadku wyznaczyć do tego celu inne przestrzenie.

V. A. Nr. 1366.

12.

Obwieszczenie

o zaopatrzeniu powiatu w węgiel kamienny.

Celem wczesnego zabezpieczenia potrzebnego zapasu węgla winni wszyscy reflektanci, jako to: komendy, oddziały i zakłady wojskowe, fabryki, rolnicy, handlarze, przemysłowcy i osoby prywatne, najdalej do 10. każdego miesiąca zgłosić swoje miesięczne zapotrzebowanie węgla wprost u referenta komercyjnego Komendy obwodowej, u którego można zasięgnąć wszelkich odnośnych informacyi.

zu E. Nr. 17044.

13.

Obwieszczenie

o obowiązku odnowienia świadectw przemysłowych na rok 1917.

W myśl postanowień rosyjskiej ustawy o państwowym podatku od przemysłów z dnia 8./20. czerwca 1898. gaśnie ważność wszystkich świadectw przemysłowych wydanych na rok 1916. z końcem grudnia 1916. a w razie dalszego wykonywania przedsiębiorstwa muszą być na rok 1917. odnowione.

W tym roku mają wszyscy przemysłowcy i handlujący zgłosić się w terminie do końca grudnia 1916. w oddziale skarbowym c. i k. Komenny obwodowej w Biłgoraju, gdzie po poprzedniem uiszczeniu taksy patentowej w kasie obwodowej, wydane im zostaną nowe świadectwa przemysłowe ważne na rok 1917.

Składownicy tytoniu i trafikanci mają oprócz świadectw przemysłowych wykupić także patenty tytoniowe za opłatą taksy, która w miejscowościach III. klasy wynosi 25 rubli z 75 % dodatkiem.

Trafikanci jednak, szczególnie na wsi, z rocznym obrotem mniejszym niż 5000 k. zapłacą taksę tą wedle zniżonej stopy 6 rubli z 75 % dodatkiem.

W końcu zauważa się, że ogłoszone w rosyjskim dzienniku ustaw państwa z dnia 12. listopada 1914, Nr. 2870 rozporządzenie rosyjskiego rządu, mocą którego podwyższono na rok 1915. o 50 % taksy patentowe od przedsiębiorstw handlowych I. II. i III. kategoryi, tudzież od przedsiębiorstw przemysłowych I. do włącznie VI. kategoryi utrzymuje się na podstawie artykułu 48 konwencyi w Haadze, także i na rok 1917 w mocy obowiązującej.

zu E. Nr. 5317/2/16.

14.

Obwieszczenie

w sprawie przedkładania wykazów dla wymiaru państwowego podatku od mieszkań na rok 1917.

Po myśli rosyjskiej ustawy z dnia 14. maja 1893. o państwowym podatku od mieszkań (kwatyrnyj nałoh) obowiązany jest każdy właściciel domu **mieszkalnego**

względnie jego pełnomocnik przedkładać co roku najpóźniej do dnia 7. stycznia miejscowej komisyi podatkowej na przepisanym druku wykaz wszystkich znajdujących się w domu **mieszkań**.

W donośnym wykazie deklaracyi należy podać:

1.) Imię i nazwisko lokatora, tudzież osób, którym właściciel domu daje bezpłatne mieszkanie.

2.) Kwotę umówioną rocznego czynszu najmu w rublach z wyjaśnieniem, czy w kwocie tej mieści się także wynagrodzenie za dodany opał i meble,

3.) Roczną wartosć użytkową tych mieszkań, które właściciel domu sam używa lub bezpłatnie innym osobom z jakiegokolwiekbądź tytułu odstąpił,

Należycie i zgodnie z prawdą wypełnione te wykazy należy najpóźniej **do dnia 7. stycznia 1917** przedłożyć Magistratowi w Biłgoraju, który wszystkim właścicielom domów mieszkalnych dostarczy bezpłatnie potrzebnych formularzy druków.

W razie nieprzedłożenia żądanych wykazów w wyznaczonym terminie nałożoną zostanie na winnych tego zaniedbania właścicieli domów lub ich pełnomocników grzywna pieniężna do 50 rubli zaś nierzetelne zeznanie karane będzie grzywną w wysokości do 300 rubli.

Ap. Nr. 88577/17. **15.**

Rozporządzenie c. i k. Wojskowego General-Gubernatorstwa z dnia 4. stycznia 1917

w sprawie przełożenia dni bezmięsnych.

§ 1. W uwzględnieniu zmiany postanowień § 1. rozporządzenia Wojskowego Generał-Gubernatorstwa z dnia 13./10. 1916 dz. rozp. Nr. 79, ogłasza się PONIEDZIAŁEK, ŚRODĘ I PIĄTEK każdego tygodnia, jako dnie, w których sprzedaż, przyrządzanie i spożywanie mięsa wołów, cieląt, świń, owiec, kóz, gęsi, kaczek i kur, jakoteż wnętrzności tychże zwierząt jest w obszarze Wojskowego Generał-Gubernatorstwa wzbronione.

§ 2. Wszystkie inne postanowienia powołanego rozporządzenia zatrzymują nadal moc obowiązującą.

§ 3. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Res. Nr. 27/1917. **16.**

Obwieszczenie

Doszło do wiadomości austr.-węg. wojsk. Zarządu, że mieszkańcy obszaru okupowanego nie uczynili jeszcze w części zadość ogłoszonemu w lutym 1915 r. w obwieszczeniu Nacz. Wodza Armii obowiązkowi oddania broni, amunicyi i materyałów wybuchowych, mimo że zaniedbanie tego obowiązku w myśl rozporządzenia Nacz. Wodza Armii z dnia 8. marca 1916 Dz. rozp. Nr. 51 zostało uznane jako zbrodnia i w drodze sądu doraźnego będzie karane śmiercią.

Z uwagi, że zaniedbanie oddania broni bywa w części nieobecnością, w części nieznajomością prawa przez winnych tłomaczone, Zarząd wojskowy, na mocy Najwyższego upoważnienia Jego ces. i król. Apost. Mości, obwieszczeniem wchodzącem w życie z dniem ogłoszenia, udziela wyjątkowego dobrodziejstwa, że osoby, które w czasie do 1. marca 1917 r. będącą w ich posiadaniu broń, amunicyę lub materyały wybuchowe w myśl rozporządzenia oddadzą, albo w tymże czasie o miejscu przecho-

wania lub o przechowaniu takich przedmiotów doniosą, nie będą z powodu spóźnionego oddania lub doniesienia ani ścigane ani też karane.

Po upływie zakreślonego czasu, t. j. po dniu 1. marca 1917 będą natomiast postanowienia karne rozporządzenia z dnia 8. marca 1916 tem ostrzej i bezwzględniej stosowane.

Każdy więc, kto będącej w jego posiadaniu broni, amunicyi albo materyałów wybuchowych przed dniem 1. marca 1917 nie odda, będzie karany więzieniem do pięciu lat i grzywną do 10.000 kor., w razie zaś sądu doraźnego, śmiercią.

Austr.-węg. Zarząd wojskowy żywi nadzieję, że każdy bez wyjątku, posiadający albo przechowujący broń, amunicyę lub materyały wybuchowe takowe odda, jakoteż każdy kto wie o przechowaniu broni, amunicyi i materyałów wybuchowych uczyni przepisane doniesienie.

E. Nr. 16757.

17.

Organizacya i przekształcenie posp. szkół ludowych.

Z dniem 1. listopada 1916 zorganizowała c. i k. Komenda obwodowa 1-kl. szkołę posp. mieszaną w Obszy (gmina Babice). Nadto przekształcono:

1) 2-kl. szkołe posp. mieszaną w Józefowie na 3-klasową od 1. września 1916.

2) 1-kl. szkołę posp. mieszaną w Krzeszowie (Działach) na 2-klasową od 1 listopada 1916.

E. Nr. 17390/16.

18.

Obwieszczenie w sprawie przyjmowania tutejszych obywateli do c. i k. żandarmeryi na zajętym obszarze Polski.

C. i k. Zarząd wojskowy zajętego obszaru Polski zezwolił na przyjęcie na razie 1000 dobrowolnie zgłaszających się obywateli zajętego obszaru do służby w żandarmeryi w granicach tego kraju.

Z uwagi, że c. i k. Żandarmerya na zajętym obszarze Polski jako żandarmerya polowa jest intregalną częścią c. i k. wojska — należy dobrowolne wstąpienie do służby w c. i k. żandarmeryi uważać w myśl Najwyższego Postanowienia z 1. października 1914. jako równoznaczne z dobrowolnem wstąpieneim do służby w c. i k. zbrojnej armii.

1. Warunki przyjęcia.

a) pełna zdolność do pełnienia służby wojennej i wiek od 20 do 30 lat,
b) nieskazitelność sądowa,
c) znajomość języka polskiego w słowie i piśmie,
d) stan wolny lub bezdzietny wdowiec,
e) zobowiązanie się służenia czynnie w żandarmeryi na zajętym obszarze najmniej przez cztery lata.

Dobrowolne wstąpienie małoletnich zależne jest od pozwolenia ich ojców względnie opiekunów, które musi być złożone pisemnie i potwierdzone przez gminę

2. Pobory służbowe.

Przyjęcie nastąpi z początku na 6 miesięcy, po ukończeniu tego czasu próby nastąpi definitywne przydzielenie do żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą, oprócz systemizowanego etapenrelutum (obecnie 3 kor. 90 hal. dziennie), 2 K. 74 h. żołdu i 1 K. 20 h. dziennego dodatku wojennego.

Ponadto próbni żandarmi będą umieszczeni w koszarach i otrzymają rządowe umundurowanie, buty i rynsztunek.

3. Podania o przyjęcie.

Podania o przyjęcie należy wnosić najdalej do 31. stycznia 1917 do Komendy obwodowej.

Do każdego podania należy oprócz innych oryginalnych dokumentów (świadectwa chrztu, świadectw szkolnych i t. p.) dołączyć własnoręcznie przez ubiegającego się o służbę napisany rewers następującej treści:

REWERS

Zobowiązuję się, w razie mojego przyjęcia do c. i k. żandarmeryi dla zajętego kraju Polski, przy tej żandarmeryi służyć czynnie najmniej przez przeciąg lat czterech.

Data: Podpis:

2 świadków:

4. Stosunek zależności.

Przyjęci do służby podlegają od dnia ich wstąpienia do żandarmeryi wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym na równi z należącymi do c. i k. wojska.

E. Nr. 12873/1. **19.**

Otwarcie drugiej stacyi psów policyjnych w Łukowej.

Przy posterunku żandarmeryi w Łukowej została otwartą druga stacya psów policyjnych, której obwód obejmuje gminy: Łukowę, Tarnogród, Wolę Rożaniecką, Biszczę, Aleksandrów, Majdan Sopocki i Babice.

Inne gminy i miasta powiatu biłgorajskiego pozostają nadal w obwodzie stacyi psów policyjnych w Biłgoraju.

Ponieważ poczyniono spostrzeżenia, że brak jeszcze należytego zrozumienia sprawy psów policyjnych i że używa się ich do służby w wypadkach, w których z góry już nie można oczekiwać pomyślnego rezultatu, ogłasza się przeto najważniejsze zasady, według których podczas użycia psów policyjnych stosować się należy:

1.) Każda żyjąca istota posiada własną woń, którą ciało w drobnych cząsteczkach wydziela.

2.) Te cząstki (drobiny) przenikają w krótkim czasie przez odzienie i obuwie, nawet jeżeli się używa obcego odzienia lub obuwia.

3.) Niemożliwem jest uczynić ręce i nogi bezwonnemi.

4.) Przestępca pozostawia najwięcej woni na miejscu czynu, jeżeli poci się, jest pijany lub gdy jest wzburzony.

5.) Cząsteczki woni są bardzo lekkie; one unoszą się przez pewien czas w powietrzu, opadają zwolna ku ziemi, jeżeli już przedtem nie osiadły na ziemi lub innych przedmiotach, a później unoszą się z wiatrem w kierunku tegoż.

6.) Cząsteczki woni mogą się najdłużej utrzymać w zamkniętych przestrzeniach, przy stałej i pięknej pogodzie w ciszy itd. aż do 48 godzin.

7.) Silniejsza ulewa, opad śniegu i silny wiatr może rozbić cząsteczki woni.

8.) Lekki deszcz nie może zatrzeć cząstek woni owszem wpływa na nie orzeźwiająco.

9.) Pojedyncze przedmioty pozostawione przez przestępcę na miejscu czynu zatrzymują indywidualną woń przez przeciąg tygodni i miesięcy.

10.) Takie przedmioty służą na wypadek późniejszego przyłapania podejrzanego do stwierdzenia identyczności przestępcy; przechowywać je można jedynie w szklanych lub metalowych schowkach, gdyż drzewo wchłania w siebie cząsteczki woni.

11.) gdy przedmioty te a wraz z nimi i cząsteczki woni wyschną, można je za pomocą pary lub przez delikatne skropienie wodą na nowo odświeżyć i ożywić.

12.) Każdy taki przedmiot należy ujmować szczypczykami, aby nie osadzały się na nim cząsteczki obcych woni.

13.) Człowiek nie może poczuć cząstek woni z wyjątkiem woni cyganów.

14.) Pies posiada jednak tak delikatny zmysł powonienia, że nietylko każdy ślad woni znajdzie, ale potrafi go odróżnić od wszystkich innych woni.

15.) Dla psa nie istnieje wogóle żaden przedmiot bez woni, on zwietrzy nawet ślady roweru.

16.) Główna rzecz leży w tem, aby psa na właściwy ślad wprowadzić i na tym śladzie go utrzymać, t. z. aby natychmiast spostrzedz zejście jego ze śladu i na nowo na właściwy ślad naprowadzić.

17.) Do tego ostatniego koniecznem jest aby osoby nie powołane nie odwiedzały miejsca czynu i aby posługiwano się przedmiotami o woni przestępcy.

18.) Pies jest podrażniony, gdy na miejscu czynu rozlane są płyny o przenikliwej woni, zaś jego zmysł powonienia odmawia służby, gdy wejdzie w bezpośrednią styczność z tego rodzaju substancyami.

19. Pies odmawia służby także z następujących powodów:

a.) gdy jest chory,

b.) gdy jest zmęczony (należy unikać forsownych marszów i długiej jazdy koleją),

c.) w czasie wielkiego upału,

d.) gdy wiele osób wstępowało na miejscu czynu,

e.) gdy dłuższy czas jak 48 godzin upłynęło od spełnienia czynu a nie pozostał żaden przedmiot woniejący, w końcu:

f.) gdy cząsteczki woni wskutek wpływu atmosfery zostały zniszczone (por. punkt 7).

20.) Gdy zachodzą okoliczności wymienione w punkcie 17 i 18 lub gdy się rozchodzi o czyn małej wagi, należy użycia psa zaniechać.

21.) We wszystkich wypadkach należy uważać, by psa jak najprędzej na ślad wprowadzić.

22.) Podczas pracy nie powinien nikt psu przeszkadzać ani też nikt z obcych wołać go po imieniu.

23.) Zażądanie psa należy trzymać w tajemnicy, aby uniknąć natłoku ciekawych.

24.) Gdy pies oszczekuje jakąś osobę, to jeszcze nie wystarcza aby ją za sprawcę czynu uważać; dla przedsięwzięcia rewizyi domowej i aresztowania potrzebne są powody podane w instrukcyi służbowej.

25.) Ludność a szczególnie wójtów i sołtysów należy przy okazyi patrolowania pouczyć, że miejsce czynu po jego spełnieniu należy o ile możności izolować a to celem poszukiwania i wykrycia ewentualnych śladów przestępcy, co można osiągnąć zamknąwszy tą przestrzeń aż do przybycia organów bezpieczeństwa.

26.) Z powodu zażądania psa policyjnego nie powinno się zaniedbać obowiązkowego śledztwa, lecz równocześnie z tem zastosować wszystkie przepisane środki celem wykrycia przestępcy.

E. Nr. 17892.

20.

Obwieszczenie

o realizowaniu kuponów procentowych austr. i węg. pożyczek wojennych w obszarach okupowanych.

1.) W c. i k. obszarach okupowanych Polski, Serbii, Czarnogóry jakoteż i Albanii, mogą być kupony austr. i węg. pożyczek wojennyeh realizowane w kasach gubernialnych, obwodowych jakoteż w urzędach pocztowych I-kl. bez żadnego potrącenia w walucie koronowej.

2.) Realizowane mogą być tylko te kupony, których termin płatności obecnie przypada, albo od których zapadłości nie upłynął pełny rok.

3) Wykluczone z realizacyi są kupony przedziurawione albo poważnie uszkodzone, następnie wykazujące radyrowania, albo zmiany terminu zapadłości, kwoty lub numeru, dalej te które na odwrotnej stronie przez odcisk stampilii zostały uczynione bezwartościowymi (por. p. 5).

4.) Kasy gubernialne, obwodowe i pocztowe są obowiązane żądać, by strona zaopatrzyła przedstawiony do wypłaty kupon na odwrotnej stronie swojem nazwiskiem i adresem. Strony osobiście nieznane urzędowi mają się wykazać poświadczeniem identyczności.

5.) Zrealizowane kupony mają kasy gubernialne i obwodowe przez odcisk stampilii Komendy obwodowej, daty realizacyi i podpisu urzędnika, zaś urzędy pocztowe przez odcisk pieczęci urzędowej na odwrotnej stronie uczynić bezwartościowymi.

M. A. Nr. 141.

21.

Kursa przy obliczaniu obcych monet.

Na mocy rozporządzenia Wojsk. Gen. Gub. I. Nr. 260/17 obowiązuje aż do odwołania w kasach wojskowych obszaru Gen. Gub. Wojskowego następujący kurs przy obliczaniu obcych monet:

100 marek . . .	= 155 kor.	100 koron	= 64 marek 50 fen.
100 lei w notach . .	= 116 „	100 „	= 86 lei w notach
100 lei w srebrze . .	= 100 „	100 „	= 100 lei w srebrze
100 lei w złocie . .	= 124 „	100 „	= 81 lei w złocie
100 lewa . . .	= 124 „	100 „	= 81 lewa
100 drachm . . .	= 124 „	100 „	= 81 drachm
1 funt turecki . .	= 31 „	100 „	= 323 piastrów

Na rumuńskim obszarze:

100 denarów = 46 kor. 50 hl. 100 koron = 215 denarów.

Przy wypłatach należytości w walucie koronowej dla należących do niemieckiego wojska, wynosi ustalony ze strony Niemiec rozp. Q. Op. Nr. 122074 (W. G. G. I. Nr. 21643/16) stosunek wartości 1 kor. = 64· 5 feniga.

Na mocy rozporządzenia Wojsk. Gen. Gub. I. Nr. 2012/17 obowiązuje aż do odwołania w kasach wojskowych obszaru Gen. Gub. wojskowego następujący kurs rubla:

100 rubli = 310 Kor. 1 rubel = 3. 10

Ns 12/17

22.

Wyrok.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Pokoju w Biłgoraju z dnia 19. grudnia 1916 U 300/16 został Moszko Kantor z Biłgoraja skazany za przekr. z § 1 Rozp. Nacz. Wodza armii z 15. 9. 1915 popełnione przez to, że sprzewadał chleb po cenach wyższych nad wytyczne a to w celu przysporzenia sobie nadmiernego zysku — na grzywnę w kwocie 20 koron, a w razie nieściągalności na karę 2 dniowago aresztu.

Ns 13/17

23.

Wyrok.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Pokoju w Biłgoraju z dnia 3. października 1916 U 263/16 został Moszko Maler w Kuszach za przekr. z § 2 Rozp. Nacz. Wodza armii z 15. 9. 1915 przez to popełnione, że w celu przysporzenia sobie nadmiernego zysku magazynował do lata 1916 r. około 100 pudów nafty, zakupionej w zimie 1915, skazany na grzywnę w kwocie 200 K, a w razie nieściągalności na karę aresztu przez jeden miesiąc.

24.

Wyrok śmierci.

Marcin Litwin, urodzony w Bałtowie Gm. Pętkowicie, 25 lat, przynależny do Częstocic, rzymsk.-katol., stanu wolnego, syn Michała urodzony z Bojarskiej, wyrobnik w Świernej, został na podstawie wyroku sądu doraźnego w Opatowie z 6. grudaia 1916. K. 138/16. w myśl § 483. w pr. k. skazany na śmierć przez powieszenie za zbrodnię rabunku.

Wyrok został tegoż dnia wykonany w Opatowie.

C. i k. Komendant obwodu:

Karol Roller

pułkownik w. r.

Druk. Kaminera w Biłgoraju.